

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA OSTATECZNA
A6-0356/2007

5.10.2007

SPRAWOZDANIE

w sprawie inicjatywy Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej
mającej na celu przyjęcie decyzji ramowej Rady o uznawaniu i nadzorowaniu
wykonywania kar z zawieszeniem wykonania, kar alternatywnych i kar
warunkowych
(6480/2007 – C6-0129/2007 – 2007/0807(CNS))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Maria da Assunção Esteves

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
większość oddanych głosów
- **I Procedura współpracy (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- **II Procedura współpracy (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko
większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by odrzucić lub
wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- *** Procedura zgody
*większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem
przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w
art. 7 Traktatu UE*
- ***I Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- ***II Procedura współdecyzji (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by
odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- ***III Procedura współdecyzji (trzecie czytanie)
większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólny projekt

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	4
UZASADNIENIE	29

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie inicjatywy Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej mającej na celu przyjęcie decyzji ramowej Rady o uznawaniu i nadzorowaniu wykonywania kar z zawieszeniem wykonania, kar alternatywnych i kar warunkowych (6480/2007 – C6-0129/2007 – 2007/0807(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając inicjatywę Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej (6480/2007)¹,
 - uwzględniając art. 31 ust. 1 litera a) i c) oraz art. 34 ust. 2 litera b) traktatu UE,
 - uwzględniając art. 39 ust. 1 traktatu UE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0129/2007),
 - uwzględniając art. 93 i 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0356/2007),
1. zatwierdza po poprawkach inicjatywę Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej;
 2. zwraca się do Rady o odpowiednią zmianę tekstu;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do inicjatywy Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej.

Tekst proponowany przez Republikę
Federalną Niemiec i Republikę Francuską

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1
Tytuł

¹ Dotychczas nieopublikowano w Dzienniku Urzędowym.

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej mająca na celu przyjęcie decyzji ramowej Rady o uznawaniu *i* nadzorowaniu **wykonywania** kar z zawieszeniem wykonania, kar alternatywnych i kar warunkowych

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej mająca na celu przyjęcie decyzji ramowej Rady o uznawaniu, nadzorowaniu *i wykonywaniu* kar z zawieszeniem wykonania, kar alternatywnych i kar warunkowych

Uzasadnienie

*Zasięg stosowania decyzji ramowej odnosi się do czuwania nad warunkami zwieszenia kary lub nad karami alternatywnymi oraz do pozostałych decyzji dotyczących **wykonywania** kar z zawieszeniem, kar alternatywnych i kar warunkowych. Proponowane brzmienie „nadzorowanie i wykonywanie” jest właśnie syntezą tej koncepcji.*

Poprawka 2 Punkt 5 preambuły

(5) Niniejsza decyzja ramowa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, wyrażonymi również w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej rozdziale VI. Żaden z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie powinien być interpretowany jako zakaz odmowy uznania wyroku lub przejęcia nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych, jeżeli istnieją obiektywne przesłanki wskazujące, że warunki zawieszenia lub kary alternatywne zostały nałożone **w celu ukarania danej osoby ze względu na jej płeć, rasę, religię, pochodzenie etniczne, narodowość, język, przekonania polityczne lub orientację seksualną lub że dana osoba z uwagi na jeden z wymienionych powodów może znaleźć się w niekorzystnej sytuacji.**

(5) Niniejsza decyzja ramowa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, wyrażonymi również w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej rozdziale VI. Żaden z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie powinien być interpretowany jako zakaz odmowy uznania wyroku lub przejęcia nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych, jeżeli istnieją obiektywne przesłanki wskazujące, że warunki zawieszenia lub kary alternatywne zostały nałożone **przy rażącym i niedopuszczalnym łamaniu podstawowych praw zapisanych w traktatach Unii Europejskiej.**

Poprawka 3 Punkt 6 preambuły

(6) Niniejsza decyzja ramowa nie powinna uniemożliwiać żadnemu z państw

(6) Niniejsza decyzja ramowa nie powinna uniemożliwiać żadnemu z państw

członkowskich stosowania własnych przepisów konstytucyjnych dotyczących prawa do rzetelnego procesu sądowego, wolności stowarzyszania się, wolności prasy i wyrażania opinii w innych mediach.

członkowskich stosowania własnych przepisów konstytucyjnych dotyczących prawa do rzetelnego procesu sądowego, wolności stowarzyszania się, wolności prasy i wyrażania opinii w innych mediach **oraz ogólnie wszystkich przepisów konstytucyjnych dotyczących praw podstawowych, których zasięg nie jest niespójny z charakterem wykonawczym.**

Poprawka 4
Punkt 8 preambuły

(8) Wzajemne uznawanie i nadzorowanie wykonywania w państwie wykonania kar z zawieszeniem wykonania, obowiązków wynikających z kar alternatywnych oraz kar warunkowych ma służyć zarówno zwiększeniu szans osoby skazanej na społeczną readaptację, umożliwiając jej zachowanie więzi rodzinnych, językowych, kulturowych i innych, jak i poprawie kontroli przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych w celu przeciwdziałania powrotowi do przestępstwa i tym samym zwróceniu odpowiedniej uwagi na ochronę ofiar.

(8) Wzajemne uznawanie i nadzorowanie wykonywania w państwie wykonania kar z zawieszeniem wykonania, obowiązków wynikających z kar alternatywnych oraz kar warunkowych ma służyć zarówno zwiększeniu szans osoby skazanej na społeczną readaptację, umożliwiając jej zachowanie więzi rodzinnych, językowych, kulturowych i innych, jak i poprawie kontroli przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych w celu przeciwdziałania powrotowi do przestępstwa i tym samym zwróceniu odpowiedniej uwagi na ochronę ofiar **i ogólnie obronę społeczeństwa.**

Uzasadnienie

Odnosząc się do celowości przeciwdziałania powracaniu do przestępczości i przy poszanowaniu zasady ochrony ofiary, przeoczono kwestię kluczową, jaką jest ochrona (lub obrona) społeczeństwa. A jest to bez wątpienia cenna koncepcja przy tworzenia obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Poprawka 5
Punkt 9 preambuły

(9) Aby zapewnić skuteczną wymianę informacji na temat wszystkich okoliczności mających znaczenie dla zawieszenia wykonania kary, zachęca się państwa członkowskie, aby umożliwiły w

(9) Aby zapewnić skuteczną wymianę informacji na temat wszystkich okoliczności mających znaczenie dla zawieszenia wykonania kary, zachęca się państwa członkowskie, aby umożliwiły w

swoim prawie krajowym dokumentowanie w rejestrach krajowych przejęcia nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia oraz obowiązków wynikających z kar alternatywnych.

swoim prawie krajowym dokumentowanie w rejestrach krajowych przejęcia nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia oraz obowiązków wynikających z kar alternatywnych **i kar warunkowych**.

Uzasadnienie

Włączenie kar warunkowych spójne jest z ogólnym zasięgiem decyzji ramowej.

Poprawka 6 Article 1 ustęp 1

1. Celem niniejszej decyzji ramowej jest – z myślą o ułatwieniu społecznej readaptacji osób skazanych i **skuteczniejszej ochronie** ofiar – **ustanowienie przepisów, zgodnie z którymi dane państwo członkowskie nadzoruje przestrzeganie warunków zawieszenia nałożonych na mocy wyroku, który został wydany w innym państwie członkowskim, lub przestrzeganie obowiązków wynikających z kar alternatywnych orzeczonych w takim wyroku oraz podejmuje wszystkie inne decyzje dotyczące wykonania takiego wyroku, o ile należą one do jego właściwości.**

1. Niniejsza decyzja ramowa ma na celu ułatwianie społecznej readaptacji osób skazanych i **skuteczniejszą ochronę** ofiar **i społeczeństwa, a także ułatwianie stosowania kar z zawieszeniem, kar alternatywnych i kar warunkowych właściwych w przypadku przestępców, którzy nie są rezydentami w państwie, w którym zostali skazani. Mając na uwadze osiągnięcie tych celów, niniejsza decyzja ramowa ustanawia zasady, zgodnie z którymi państwo członkowskie, w którym skazany ma zgodne z prawem stałe miejsce pobytu, uznaje wyroki wydane w innym państwie członkowskim i przystępuje do nadzoru i wykonania kar z zawieszeniem, kar alternatywnych i kar warunkowych.**

Uzasadnienie

a) Cele decyzji ramowej muszą być jasne w zakresie obrony polityki karnej promującej alternatywy dla kary więzienia (kary alternatywne, kary z zawieszeniem i kary warunkowe jako „kary” inne niż kara więzienia. b) Musi odnosić się do zasad uznawalności, gdyż nadzorowanie zakłada wzajemne uznawanie. c) Niniejsza decyzja ramowa musi jedynie umożliwiać prawo do wysłuchania skazanego, co stanowi oczywiście prawo z mocy ustawodawstwa, a nie prawo podstawowe.

Poprawka 7 Artykuł 1 ustęp 2

2. Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie wyłącznie do uznawania wyroków i przejęcia nadzoru nad przestrzeganiem **warunków zawieszenia i obowiązków wynikających** z kar alternatywnych oraz wszystkich innych orzeczeń **sądowych**, o których mowa w niniejszej decyzji ramowej. Niniejsza decyzja ramowa nie ma zastosowania do wykonywania wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub środków polegający na pozbawieniu wolności objętych zakresem stosowania decyzji ramowej Rady 2007/.../WSiSW. Uznawanie i wykonywanie kar pieniężnych i nakazów konfiskaty uregulowane jest aktami prawnymi stosowanymi między państwami członkowskimi, w szczególności decyzją ramową Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym oraz decyzją ramową Rady 2006/783/WSiSW z dnia 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty.

2. Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie wyłącznie do uznawania wyroków i przejęcia nadzoru nad przestrzeganiem **i wykonywaniem kar z zawieszeniem**, kar alternatywnych **i kar warunkowych** oraz wszystkich innych **późniejszych** orzeczeń, o których mowa w niniejszej decyzji ramowej. Niniejsza decyzja ramowa nie ma zastosowania do wykonywania wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub środków polegający na pozbawieniu wolności objętych zakresem stosowania decyzji ramowej Rady 2007/.../WSiSW. Uznawanie i wykonywanie kar pieniężnych i nakazów konfiskaty uregulowane jest aktami prawnymi stosowanymi między państwami członkowskimi, w szczególności decyzją ramową Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym oraz decyzją ramową Rady 2006/783/WSiSW z dnia 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty.

Uzasadnienie

a) „Zawieszenie kary” nie jest „karą”, lecz jest - jak mowa o tym w art. 2 lit. e) - obowiązkiem i nakazem dotyczącym trybu życia nałożonymi w ramach kary z zawieszeniem lub kary warunkowej. b) Zamiana określenia „inne orzeczenia sądowe” na „inne późniejsze orzeczenia” uzasadniona jest względami spójności terminologicznej (por. art. 12, 14 i 15).

Poprawka 8

Artykuł 2 litera (b) punkt (ii)

ii) po częściowym odbyciu kary pozbawienia wolności lub środka polegającego na pozbawieniu wolności (zwolnienie warunkowe);

ii) po częściowym odbyciu kary pozbawienia wolności lub środka polegającego na pozbawieniu wolności (**decyzja o zwolnieniu warunkowym**), z **nałożeniem jednego lub kilku warunków zwieszenia kary**;

Poprawka 9
Artykuł 2 litera (c)

c) „kara alternatywna” oznacza obowiązek lub polecenie nałożone jako kara **samoistna**, które nie stanowią kary pozbawienia wolności, **środka polegającego na pozbawieniu wolności** lub kary pieniężnej;

c) „kara alternatywna” oznacza obowiązek lub polecenie nałożone jako kara **niezależna**, które nie stanowią kary pozbawienia wolności **lub obowiązku zapłaty** kary pieniężnej;

Uzasadnienie

Słowa „kara niezależna” wyrażają w bardziej odpowiedni sposób charakter kar alternatywnych, które są „karami” zapisanymi w orzeczeniu i które mogą zostać orzeczone jedynie przez sędziego.

Poprawka 10
Artykuł 2 litera (d)

d) „kara warunkowa” oznacza orzeczenie sądu, na mocy którego nałożenie kary zostało warunkowo zawieszone **przez nałożenie** jednego lub kilku warunków zawieszenia;

d) „kara warunkowa” oznacza orzeczenie sądu, na mocy którego nałożenie kary zostało warunkowo zawieszone **przy nałożeniu** jednego lub kilku warunków zawieszenia;

Poprawka 11
Artykuł 2 litera (g)

g) „państwo wykonania” oznacza państwo członkowskie, w którym nadzorowane jest przestrzeganie warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych oraz w którym podejmowane są wszystkie pozostałe decyzje dotyczące wykonania **wyroku, w zakresie, w jakim to państwo członkowskie przejęło właściwość do ich podejmowania.**

g) „państwo wykonania” oznacza państwo członkowskie, w którym nadzorowane jest przestrzeganie warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych oraz w którym podejmowane są wszystkie pozostałe decyzje dotyczące wykonania **kar z zawieszeniem, kar alternatywnych i kar warunkowych w związku z decyzją przewidzianą w art. 7.**

Poprawka 12
Artykuł 2 litera (g a) (nowa)

g a) „zgodne z prawem stałe miejsce pobytu” oznacza miejsce, w którym

zainteresowany ustanowił na stałe miejsce swoich interesów, określone na podstawie wszystkich istotnych faktów.

Uzasadnienie

Koncepcja stałego pobytu jest koncepcją wspólnotową, która nie może zostać przekazana różnym systemom krajowym. Stąd konieczność zawarcia definicji tej koncepcji w niniejszej decyzji ramowej, która jest definicją wypracowaną w orzecznictwie TSWE.

Poprawka 13 Artykuł 3

Niniejsza decyzja ramowa nie ma wpływu na obowiązek poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawnych określonych w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej.

Niniejsza decyzja ramowa nie ma wpływu na obowiązek poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawnych określonych w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej ***oraz w konstytucjach państw członkowskich.***

Uzasadnienie

Wartości zawarte w traktatach Unii są również z założenia wartościami konstytucji państw członkowskich. Katalogi praw podstawowych są katalogami otwartymi.

Poprawka 14 Artykuł 4 ustęp 1

1. Każde państwo członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady o tym, który organ lub organy ***sądowe*** są na mocy jego prawa krajowego właściwe do podejmowania działań zgodnie z niniejszą decyzją ramową, w przypadku gdy państwo to jest państwem wydania lub państwem wykonania.

1. Każde państwo członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady o tym, który organ lub organy są na mocy jego prawa krajowego właściwe do podejmowania działań zgodnie z niniejszą decyzją ramową, w przypadku gdy państwo to jest państwem wydania lub państwem wykonania. ***Spis właściwych organów jest publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.***

Uzasadnienie

Niniejsza decyzja ramowa zawiera przepisy dotyczące roli innych organów niż sądowe lub organów sprawujących funkcje organu sądowego (np. organy policyjne lub jednostki administracyjne niesprawujące funkcji organu sądowego). Dlatego też uzasadniona jest w omawianym art. 4 (lecz niekoniecznie w całym tekście decyzji ramowej - por. uzasadnienie do

art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1) zamiana słów „organy sądowe” na „organy właściwe”. Charakter zaangażowanego organu zależy od przywołanego fragmentu niniejszej decyzji ramowej.

Poprawka 15
Artykuł 5 ustęp 1

1. Wyrok, **który zawiera** jeden lub kilka spośród następujących warunków zawieszenia lub **kar alternatywnych, może** zostać **przekazany** do innego państwa członkowskiego, w którym osoba skazana ma zgodne z prawem stałe miejsce pobytu, w celu uznania i nadzorowania przestrzegania tych warunków zawieszenia **i kar alternatywnych:**

1. Wyrok **lub decyzja o zwolnieniu warunkowym, które zawierają** jeden lub kilka spośród następujących warunków zawieszenia lub **obowiązków albo poleceń dotyczących trybu życia, mogą** zostać **przekazane** do innego państwa członkowskiego, w którym osoba skazana ma zgodne z prawem stałe miejsce pobytu, w celu uznania i nadzorowania przestrzegania tych warunków zawieszenia **lub obowiązków albo poleceń dotyczących trybu życia. Zaświadczenie, o którym mowa w art. 6, może zawierać - dla celów nadzorowania - jeden lub kilka warunków zawieszenia kary lub obowiązków albo poleceń dotyczących trybu życia zawartych w orzeczeniu:**

Uzasadnienie

Uściślenie to konieczne jest w przypadku, gdyby państwo wydające nie chce wystąpić o nadzorowanie wszystkich warunków wynikających z orzeczenia.

Poprawka 16
Artykuł 5 ustęp 1 litera (a)

a) zobowiązanie osoby skazanej do informowania właściwego organu w państwie wykonania o każdej zmianie miejsca zamieszkania,

a) zobowiązanie osoby skazanej do informowania właściwego organu w państwie wykonania o każdej zmianie miejsca zamieszkania **lub miejsca pracy lub miejsca kształcenia;**

Poprawka 17
Artykuł 5 ustęp 1 litera (b)

b) zakaz **opuszczania** bez zezwolenia określonych miejsc znajdujących się w państwie wydania lub państwie wykonania,

b) zakaz **dostępu** bez zezwolenia **do** określonych miejsc znajdujących się w państwie wydania lub państwie wykonania

lub zakaz dostępu do określonych miejsc
oraz inne nakazy dotyczące trybu życia,
miejsca zamieszkania, kształcenia się i
szkolenia zawodowego, działalności
zawodowej lub spędzania czasu wolnego;

oraz inne nakazy dotyczące trybu życia,
miejsca zamieszkania, kształcenia się i
szkolenia zawodowego, działalności
zawodowej lub spędzania czasu wolnego;

Poprawka 18
Artykuł 5 ustęp 1 litera (e)

e) nakaz naprawienia szkody wyrządzonej
w związku z popełnieniem przestępstwa;

e) nakaz naprawienia szkody wyrządzonej
w związku z popełnieniem przestępstwa ***i
poinformowania właściwego organu w
państwie wykonania o spełnianiu tego
obowiązku;***

Poprawka 19
Artykuł 5 ustęp 1 a (nowy)

***1 a. Dla celów niniejszej decyzji ramowej
przekazanie wyroku lub decyzji o
zwolnieniu warunkowym zakłada
uprzednie wysłuchanie osoby stojącej
przed sądem.***

Uzasadnienie

Przekazanie osoby skazanej nie może zależeć od wyrażenia przez nią zgody. Niniejsza decyzja ramowa musi jedynie umożliwiać prawo do wysłuchania skazanego, co stanowi oczywiście prawo z mocy ustawodawstwa, a nie prawo podstawowe. Decyzja o przekazaniu należy do oceny sędziego, z uwzględnieniem celów niniejszej decyzji ramowej.

Poprawka 20
Artykuł 5 ustęp 3

3. Poza warunkami zawieszenia i karami, o
których mowa w ust. 1, zaświadczenie, o
którym mowa w art. 6, zawiera tylko
warunki zawieszenia ***lub kary***, o których
poinformowało dane państwo wykonania
zgodnie z ust. 2.

3. Poza warunkami zawieszenia i karami, o
których mowa w ust. 1, zaświadczenie, o
którym mowa w art. 6, zawiera tylko
warunki zawieszenia ***kary lub obowiązków
albo poleceń dotyczące trybu życia***, o
których poinformowało dane państwo
wykonania zgodnie z ust. 2.

Poprawka 21
Artykuł 6 ustęp 1

1. Właściwy organ sądowy państwa wydania przekazuje **wyrok lub jego poświadczony odpis wraz z zaświadczeniem, którego standardowy formularz określony jest w załączniku I**, bezpośrednio właściwemu organowi sądowemu państwa wykonania w dowolny sposób pozwalający na uzyskanie dokumentu pisemnego, umożliwiającego państwu wykonania stwierdzenie jego autentyczności. Oryginał wyroku lub jego poświadczony odpis oraz oryginał zaświadczenia wysyła się państwu wykonania, jeśli tego zażąda. Wszelkie oficjalne zawiadomienia są również przekazywane bezpośrednio pomiędzy wspomnianymi właściwymi organami sądowymi.

1. Właściwy organ sądowy państwa wydania przekazuje **zaświadczenie, którego standardowy formularz określony jest w załączniku I, wraz z wyrokiem lub jego poświadczonym odpisem oraz ewentualnie decyzją o zwolnieniu warunkowym** bezpośrednio właściwemu organowi sądowemu państwa wykonania w dowolny sposób pozwalający na uzyskanie dokumentu pisemnego, umożliwiającego państwu wykonania stwierdzenie jego autentyczności. Oryginał wyroku lub jego poświadczony odpis oraz oryginał zaświadczenia wysyła się państwu wykonania, jeśli tego zażąda. Wszelkie oficjalne zawiadomienia są również przekazywane bezpośrednio pomiędzy wspomnianymi właściwymi organami sądowymi.

Uzasadnienie

Zachować należy tutaj wyrażenie „organ sądowy”, gdyż chodzi o przekazanie „wyroku” (zawsze wydawanego przez sędziego) i „decyzji o zwolnieniu warunkowym” (która może, lecz nie musi być wydawana przez sędziego). Ponieważ nie istnieje definicja „statutowa” „właściwego organu sądowego”, należy przyjąć definicję „funkcjonalną” i uznać w ten sposób, że właściwym organem sądowym może być sędzia, prokuratura lub administracja sprawująca funkcje właściwego organu sądowego.

Poprawka 22
Artykuł 6 ustęp 3

3. Właściwy organ sądowy państwa wydania przekazuje za każdym razem wyrok wraz z zaświadczeniem tylko jednemu państwu wykonania.

3. Właściwy organ sądowy państwa wydania przekazuje za każdym razem wyrok wraz z zaświadczeniem **i decyzją o zwolnieniu warunkowym** tylko jednemu państwu wykonania.

Poprawka 23
Artykuł 6 ustęp 5

5. Jeżeli organ sądowy państwa

5. Jeżeli organ sądowy państwa

wykonania, do którego wpłynął wyrok wraz z zaświadczeniem, nie jest właściwy do uznania tego wyroku, z urzędu przekazuje wyrok wraz z zaświadczeniem właściwemu organowi sądowemu. Właściwy organ sądowy państwa wykonania niezwłocznie informuje właściwy organ sądowy państwa wydania – w dowolny sposób umożliwiający uzyskanie dokumentu pisemnego – o przekazaniu mu wyroku wraz z zaświadczeniem.

wykonania, do którego wpłynął wyrok wraz z zaświadczeniem *i decyzją o zwolnieniu warunkowym*, nie jest właściwy do uznania tego wyroku, z urzędu przekazuje wyrok wraz z zaświadczeniem właściwemu organowi sądowemu. Właściwy organ sądowy państwa wykonania niezwłocznie informuje właściwy organ sądowy państwa wydania – w dowolny sposób umożliwiający uzyskanie dokumentu pisemnego – o przekazaniu mu wyroku wraz z zaświadczeniem.

Poprawka 24
Artykuł 7 ustęp 1

1. Właściwy organ sądowy państwa wykonania uznaje wyrok przekazany zgodnie z procedurą określoną w art. 6 i niezwłocznie podejmuje wszelkie środki niezbędne do nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia *i* obowiązków *wynikających z kar alternatywnych*, chyba że podejmie on decyzję o powołaniu się na jedną z podstaw odmowy uznania i *przejęcia* nadzorowania wyroku określonych w art. 9.

1. Właściwy organ sądowy państwa wykonania uznaje wyrok przekazany zgodnie z procedurą określoną w art. 6 i niezwłocznie podejmuje wszelkie środki niezbędne do nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia *oraz* obowiązków *i poleceń dotyczących trybu życia stanowiących karę alternatywną*, chyba że podejmie on decyzję o powołaniu się na jedną z podstaw odmowy uznania i nadzorowania wyroku określonych w art. 9.

Uzasadnienie

Zachować należy tutaj wyrażenie „organ sądowy”, gdyż informacje przekazywane są między „organami sądowymi” państw członkowskich. Ponadto w myśl art. 4 każde państwo członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady o „organie”, jaki zgodnie z jego prawem wewnętrznym jest organem właściwym w zakresie nadzorowania i wykonywania kar (ponownie należy zaznaczyć, że nie musi to być organ sądowy). Jak można zaobserwować, wybór określenia w tekście decyzji ramowej musi być analizowany w każdym przypadku osobno (por. uzasadnienie do art. 4 ust. 1 i art. 6 ust. 1).

Poprawka 25
Artykuł 7 ustęp 2

2. Jeżeli *charakter lub* okres obowiązywania warunków zawieszenia lub

2. Jeżeli okres obowiązywania warunków zawieszenia lub kar alternatywnych jest

kar alternatywnych jest niezgodny z przepisami państwa wykonania, właściwy organ sądowy tego państwa może dostosować je do warunków zawieszenia **lub kar alternatywnych**, które, zgodnie z prawem państwa wykonania, są przewidziane w przypadku przestępstw **tego samego rodzaju**. Dostosowany warunek zawieszenia lub dostosowana kara alternatywna odpowiadają możliwie najściślej warunkowi lub karze nałożonym w państwie wydania.

niezgodny z przepisami państwa wykonania, właściwy organ sądowy tego państwa może dostosować je do warunków zawieszenia **oraz obowiązków i poleceń dotyczących trybu życia stanowiących istniejące kary alternatywne**, które, zgodnie z prawem państwa wykonania, są przewidziane w przypadku **podobnych** przestępstw. Dostosowany warunek zawieszenia lub dostosowana kara alternatywna odpowiadają możliwie najściślej warunkowi lub karze nałożonym w państwie wydania.

Uzasadnienie

Niezgodność środków lub kar można oceniać tylko ze względu na okres ich obowiązywania, a nie charakter. Tylko wtedy ma to sens ze względu na zgodność z prawem karnym. I tylko wtedy art. 7 ust. 3 ma sens. W praktyce byłoby bardzo trudno ocenić surowość dostosowanych środków lub kar o różnym charakterze.

Poprawka 26 Artykuł 7 ustęp 3 a (nowy)

3 a. W przypadku dostosowywania warunków zawieszenia kary lub kar alternatywnych w myśl ust. 2 właściwy organ sądowy państwa wykonującego bezzwłocznie informuje właściwy organ sądowy państwa wydania o odnośnej decyzji. Po otrzymaniu takiej informacji właściwy organ sądowy państwa wydania może podjąć decyzję o wycofaniu zaświadczenia i wyroku, a także, w stosownym przypadku, decyzji o zwolnieniu warunkowym.

W takim wypadku skazanemu gwarantuje się prawo do bycia wysłuchanym.

Uzasadnienie

Podobnie jak w przypadku postanowienia o przeniesieniu, należy uznać prawo skazanego do bycia wysłuchanym. Na tej samej zasadzie w odwrotnym przypadku (cofnięcie decyzji) należy zagwarantować to samo prawo.

Poprawka 27
Artykuł 9 ustęp 1

1. Właściwy organ sądowy państwa wykonania może odmówić uznania wyroku *i* przejęcia nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych, jeżeli:

1. Właściwy organ sądowy państwa wykonania może odmówić uznania wyroku ***lub, w stosownym przypadku, decyzji o zwolnieniu warunkowym, a także*** przejęcia nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych, jeżeli:

Poprawka 28
Artykuł 9 ustęp 1 litera (a)

a) zaświadczenie, o którym mowa w art. 6, jest niekompletne lub w sposób oczywisty nie odpowiada wyrokowi i nie zostało uzupełnione lub poprawione w rozsądnym terminie wyznaczonym przez właściwy organ sądowy państwa wykonania;

a) zaświadczenie, o którym mowa w art. 6, jest niekompletne lub w sposób oczywisty nie odpowiada wyrokowi ***lub decyzji o zwolnieniu warunkowym*** i nie zostało uzupełnione lub poprawione w rozsądnym terminie wyznaczonym przez właściwy organ sądowy państwa wykonania;

Poprawka 29
Artykuł 9 ustęp 1 litera (b)

b) nie zostały spełnione kryteria określone w art. 5;

b) nie zostały spełnione kryteria określone w art. 5, ***w tym - lecz nie tylko - obowiązek zgodnego z prawem stałego miejsca pobytu w państwie wykonania;***

Uzasadnienie

Państwo wykonania musi być państwem, „na którego terytorium skazany ma zgodne z prawem stałe miejsce pobytu”, z czego wynika, że miejsce pobytu jest również „kryterium” do wzięcia pod uwagę przez państwo, do którego zwrócono się z wnioskiem, przy odmowie uznania i przejęcia nadzoru nad karą.

Poprawka 30
Artykuł 9 ustęp 1 litera (e)

e) ***karalność przestępstwa lub wykonanie kary uległo*** przedawnieniu zgodnie z prawem państwa wykonania ***i odnosi się do czynu, który objęty jest właściwością***

e) ***kara uległa*** przedawnieniu zgodnie z prawem państwa wykonania;

państwa wykonania na mocy jego prawa krajowego;

Uzasadnienie

a) Odniesienie do przedawnienia karalności przestępstwa zostaje usunięte ponieważ w rzeczywistości nie chodzi o karalność przestępstwa, lecz o już stosowane kary. b) Dla uściślenia mówić należy o „przedawnieniu kary”, a nie o przedawnieniu jej wykonania. W rzeczywistości, jeżeli kara jest wykonywana, nie przedawnia się (czy też nie przedawnia się jej wykonywanie), jeżeli w międzyczasie minął termin przedawnienia.

Poprawka 31
Artykuł 9 ustęp 1 litera (i)

i) wyrok zawiera postanowienia przewidujące poddanie leczeniu lub terapii, których, niezależnie od przepisów art. 7 ust. 2, państwo wykonania nie jest w stanie nadzorować ze względu na obowiązujący w nim **system prawny lub** system opieki zdrowotnej, lub

i) wyrok **lub ewentualnie decyzja o zwolnieniu warunkowym** zawiera postanowienia przewidujące poddanie leczeniu lub terapii których, niezależnie od przepisów art. 7 ust. 2, państwo wykonania nie jest w stanie nadzorować ze względu na obowiązujący w nim system opieki zdrowotnej; lub

Uzasadnienie

Przywoływanie systemu prawnego jako powodu niewykonania kary jest bezpodstawne: zgodnie z art. 11 „nadzorowanie... regulowane jest prawem państwa wykonania”. Dlatego też brzmienie art. 11 mówi, że (pod groźbą utraty skutków praktycznych, których osiągnięcie jest celem przyjęcia niniejszej decyzji ramowej, czyli skutecznego wykonywania tego rodzaju wyroków w celu zrealizowania przedstawionych celów) państwo wykonywania, które zobowiązane jest i zobowiązało się do nadzorowania warunków i kar przewidzianych w art. 5 ust. 1 i 2, musi przyjąć prawo wewnętrzne dla zapewnienia tego nadzorowania, w przypadku, gdy prawo takie nie istnieje.

Poprawka 32
Artykuł 9 ustęp 1 litera (j)

j) w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 1, nie jest możliwe osiągnięcie porozumienia w odniesieniu do dostosowania warunków zawieszenia lub kar alternatywnych.

skreślona

Uzasadnienie

Skreślenie tej litery wiąże się ze skreśleniem art. 13, który prowadziłby do nadmiaru konsultacji, co znacznie utrudniałoby skuteczne stosowanie decyzji ramowej.

Poprawka 33

Artykuł 9 ustęp 1 litera (j a) (nowa)

j a) zaświadczenie lub wyrok zawiera warunki niewymienione lub nieprzyjęte na mocy art. 5 ust. 1 i 2 niniejszej decyzji ramowej.

Poprawka 34

Artykuł 9 ustęp 2

2. Zanim właściwy organ sądowy państwa wykonania podejmie – w przypadkach, o których mowa w ***ust. 1*** – decyzję o ***odmowie uznania*** wyroku ***i przejęcia*** nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych, informuje o tym w odpowiedni sposób właściwy organ sądowy państwa wydania i, w razie konieczności, wzywa ten organ do dostarczenia wszystkich niezbędnych informacji dodatkowych.

2. Zanim właściwy organ sądowy państwa wykonania podejmie – w przypadkach, o których mowa w ***ust. 1 lit. a), b), c), h) i i)*** - decyzję o ***nieuznaniu*** wyroku ***lub, w stosownym przypadku, decyzji o zwolnieniu warunkowym i przejęciu*** nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych, informuje o tym w odpowiedni sposób właściwy organ sądowy państwa wydania i, w razie konieczności, wzywa ten organ do dostarczenia wszystkich niezbędnych informacji dodatkowych.

Poprawka 35

Artykuł 10 ustęp 1

1. Właściwy organ sądowy państwa wykonania w terminie ***dziesięciu*** dni od otrzymania wyroku i zaświadczenia podejmuje decyzję o uznaniu wyroku i przejęciu nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych. O podjętej decyzji niezwłocznie informuje właściwy organ sądowy państwa wydania w dowolny sposób umożliwiający

1. Właściwy organ sądowy państwa wykonania w terminie ***trzydziestu*** dni od otrzymania wyroku i zaświadczenia podejmuje decyzję o uznaniu wyroku i przejęciu nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych. O podjętej decyzji niezwłocznie informuje właściwy organ sądowy państwa wydania w dowolny sposób umożliwiający

uzyskanie dokumentu pisemnego. Decyzje o odmowie uznania wyroku i odmowie przejścia nadzoru są uzasadniane.

uzyskanie dokumentu pisemnego. Decyzje o odmowie uznania wyroku i odmowie przejścia nadzoru są uzasadniane.

Uzasadnienie

Jest to rozsądny termin.

Poprawka 36 Artykuł 10 ustęp 2

2. Jeżeli w **danej sprawie** właściwy organ sądowy państwa wykonania nie jest w stanie zachować terminu określonego w ust. 1, niezwłocznie informuje o tym właściwy organ sądowy państwa wydania, w wybrany przez siebie sposób, uzasadniając opóźnienie i wskazując, kiedy zgodnie z jego przewidywaniami zostanie wydana ostateczna decyzja.

2. Jeżeli w **wyjatkowych przypadkach** właściwy organ sądowy państwa wykonania nie jest w stanie zachować terminu określonego w ust. 1, niezwłocznie informuje o tym właściwy organ sądowy państwa wydania, w wybrany przez siebie sposób, uzasadniając opóźnienie i wskazując, kiedy zgodnie z jego przewidywaniami zostanie wydana ostateczna decyzja.

Uzasadnienie

Spójność z art. 10 decyzji ramowej w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania wyroków w sprawach karnych nakładających kary pozbawienia wolności lub środki obejmujące pozbawienie wolności w celu ich wykonania w Unii Europejskiej. Przedłużenie terminu do trzydziestu dni zakłada, że przypadki te będą zawsze wyjątkowe.

Poprawka 37 Artykuł 11

W sprawach dotyczących nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków **wynikających z kar alternatywnych** właściwe jest prawo państwa wykonania.

W sprawach dotyczących nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków **oraz poleceń dotyczących trybu życia stanowiących kary alternatywne**, właściwe jest prawo państwa wykonania.

Poprawka 38 Artykuł 12 ustęp 1

1. Właściwy organ **sądowy** państwa wykonania jest uprawniony do

1. Właściwy organ państwa wykonania jest uprawniony do podejmowania wszelkich

podejmowania wszelkich *dalszych* decyzji w sprawie kary z zawieszeniem wykonania, kary alternatywnej **lub** kary warunkowej, takich jak zmiana warunków zawieszenia, uchylenie zawieszenia kary, orzekanie o karze w przypadku kary warunkowej lub **darowanie części** kary. W powyższych sprawach oraz w odniesieniu do wszystkich konsekwencji wynikających z wyroku właściwe jest prawo państwa wykonania.

późniejszych decyzji w sprawie kary z zawieszeniem wykonania, kary alternatywnej, kary warunkowej **lub zwolnienia warunkowego**, takich jak zmiana warunków zawieszenia, uchylenie zawieszenia kary, orzekanie o karze w przypadku kary warunkowej **lub jej przedawnienie** lub **wygaśnięcie** kary. W powyższych sprawach oraz w odniesieniu do wszystkich konsekwencji wynikających z wyroku właściwe jest prawo państwa wykonania.

Uzasadnienie

a) W artykule tym należy odwołać się jedynie do „właściwego organu”: bowiem organy te, podejmujące „późniejsze decyzje”, o których tutaj mowa, mogą w niektórych państwach członkowskich nie być „organem sądowym” (na przykład w przypadku decyzji dotyczących zmiany warunków zawieszenia kary). b) W przypadku kary warunkowej, przed orzeczeniem kary, należy najpierw odwołać karę warunkową. c) Lepiej mówić o „wygaśnięciu” niż o „darowaniu” w trosce o spójność terminologiczną [por. art. 14 ust. 1 lit. d)].

Poprawka 39 Artykuł 12 ustęp 2

2. Właściwy organ **sądowy** państwa wydania może zastrzec sobie uprawnienie do podejmowania wszelkich *dalszych* decyzji dotyczących kar warunkowych. W takim przypadku w odniesieniu do wszelkich konsekwencji wynikających z wyroku właściwe jest prawo państwa wydania.

2. Właściwy organ państwa wydania może zastrzec sobie uprawnienie do podejmowania wszelkich *późniejszych* decyzji dotyczących kar warunkowych. W takim przypadku w odniesieniu **do wszystkich decyzji, o których mowa powyżej i** do wszelkich konsekwencji wynikających z wyroku właściwe jest prawo państwa wydania.

Uzasadnienie

Państwo wydania lub wykonania, które ma stosować prawo, stosuje swoje prawo wewnętrzne.

Poprawka 40 Artykuł 12 ustęp 3

3. **Transponując** niniejszą decyzję ramową, każde państwo członkowskie może **oświadczyć**, że jako państwo

3. **Przyjmując** niniejszą decyzję ramową **lub, w czasie późniejszym, w chwili jej transpozycji i w oświadczeniu złożonym w**

wykonania *może, w poszczególnych przypadkach, odmówić* przejęcia właściwości w sprawach, o których mowa w ust. 1. W takich przypadkach podejmuje się decyzję i dokonuje się powiadomienia zgodnie z procedurą określoną w art. 10. Nie wpływa to na obowiązek ustanowiony w art. 7 ust. 1.

Sekretariacie Generalnym Rady, każde państwo członkowskie może wskazać, że jako państwo wykonania, w kategorii przypadków do ustalenia dla danego państwa członkowskiego, odmawia przejęcia właściwości w sprawach, o których mowa w ust. 1. W takich przypadkach podejmuje się decyzję, *podając jej przyczyny*, i dokonuje się powiadomienia zgodnie z procedurą określoną w art. 10. Nie wpływa to na obowiązek ustanowiony w art. 7 ust. 1. *Takie oświadczenie państwa członkowskiego może w każdej chwili zostać wycofane. Oświadczenia lub wycofanie oświadczeń publikowane są w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

Uzasadnienie

Obowiązuje zasada wyjątkowego charakteru odmowy. W innym razie decyzja ramowa traci swoją skuteczność, a przez to staje się bezpodstawna.

Poprawka 41
Artykuł 13

Artykuł 13

Konsultacje między właściwymi organami sądowymi

1. Jeżeli właściwy organ sądowy państwa wykonania zamierza wprowadzić dostosowania zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3, przeprowadza wcześniej z właściwym organem sądowym państwa wydania konsultacje na temat dostosowywanych warunków zawieszenia lub kar alternatywnych.

2. W przypadku gdy wyrok wraz z zaświadczeniem są przekazywane zgodnie z art. 6, właściwy organ sądowy państwa wydania może odstąpić od konsultacji, o których mowa w ust. 1. W takim przypadku właściwy organ sądowy państwa wykonania informuje właściwy organ sądowy państwa wydania o wszelkich dostosowaniach na podstawie

skreślony

art. 7 ust. 2 i 3 po ich dokonaniu.

Uzasadnienie

Art. 13 zostaje skreślony dla uniknięcia nadmiaru konsultacji, które w znacznym stopniu utrudniałyby skuteczne stosowanie decyzji ramowej. Zauważyć należy jednak, że zgodnie z nowym ust. 4 dodanym do art. 7, zaświadczenie może zostać wycofane przez państwo wydania, jeżeli dostosowanie, do którego odnosi się ww. artykuł, nie zostałoby przyjęte.

Poprawka 42
Artykuł 14 tytuł

Obowiązki właściwych organów w przypadkach, gdy w sprawach wszelkich **dalszych** decyzji właściwe jest państwo wykonania

Obowiązki właściwych organów w przypadkach, gdy w sprawach wszelkich **późniejszych** decyzji właściwe jest państwo wykonania

Uzasadnienie

Poprawka dla ujednolicenia terminologii (por. art. 12 ust. 1)

Poprawka 43
Article 14 ustęp 1 litera (a)

a) zmiany warunków zawieszenia lub **kary alternatywnej**;

a) **kary alternatywnej oraz** zmiany warunków zawieszenia;

Poprawka 44
Article 14 ustęp 1 litera (b)

b) uchylenia **zawieszenia kary**;

b) uchylenia **zawieszanej kary i kary warunkowej**;

Poprawka 45
Article 14 ustęp 1 litera (c)

c) **nałożenia kary** w przypadku kary warunkowej;

c) **orzekania o karze** w przypadku kary warunkowej;

Uzasadnienie

Poprawka dla ujednolicenia terminologii (por. art. 12 ust. 1)

Poprawka 46
Article 14 ustęp 1 litera (d)

d) wygaśnięcia **warunków zawieszenia** lub kary alternatywnej.

d) wygaśnięcia **kar zawieszonych, kar warunkowych** lub kary alternatywnej.

Poprawka 47
Article 14 ustęp 1 a (nowy)

1 a. W przypadkach uchylenia kar z zawieszeniem, kar warunkowych lub kar alternatywnych państwo wykonania jest odpowiedzialne za wykonanie kary więzienia orzeczonej w wyroku, za wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 12 ust. 2 i 3.

Poprawka 48
Article 14 ustęp 2

2. Właściwy organ sądowy państwa wydania niezwłocznie informuje właściwy organ sądowy państwa wykonania w dowolny sposób umożliwiający uzyskanie dokumentu pisemnego o wszelkich okolicznościach lub ustaleniach, które jego zdaniem mogłyby prowadzić do uchylenia zawieszenia kary lub zmiany warunków zawieszenia lub **kary alternatywnej**.

2. Właściwy organ sądowy państwa wydania niezwłocznie informuje właściwy organ sądowy państwa wykonania w dowolny sposób umożliwiający uzyskanie dokumentu pisemnego o wszelkich okolicznościach lub ustaleniach, które jego zdaniem mogłyby prowadzić do uchylenia zawieszenia kary lub **kary warunkowej lub obowiązków albo poleceń dotyczących trybu życia stanowiących karę alternatywną**.

Poprawka 49
Article 14 ustęp 2 a (nowy)

2 a. Osoba stająca przed sądem musi zostać wysłuchana przez organ sądowy przed orzeczeniem kary w przypadku kary warunkowej lub przed uchyleniem zawieszenia kary, aby zagwarantować

***przestrzeganie podstawowej zasady
stanowiącej, że oskarżony musi zostać
wysłuchany.***

Uzasadnienie

*Należy ustalić związek między tą sytuacją i sytuacją przewidzianą w art. 15 ust. 2. Zasada
wysłuchania oskarżonego jest w tych przypadkach zasadą nierozdzielnie związaną z
procesem karnym.*

Poprawka 50
Artykuł 15 tytuł

Obowiązki właściwych organów w
przypadkach, gdy w sprawach wszelkich
dalszych decyzji właściwe jest państwo
wydania

Obowiązki właściwych organów w
przypadkach, gdy w sprawach wszelkich
późniejszych decyzji właściwe jest
państwo wydania

Poprawka 51
Article 15 ustęp 1

1. Jeżeli właściwy organ sądowy państwa
wydania jest zgodnie z art. 12 ust. 2 i 3
właściwy w sprawach wszelkich ***dalszych***
decyzji, właściwy organ sądowy państwa
wykonania zawiadamia niezwłocznie
właściwy organ sądowy państwa wydania
o:

1. Jeżeli właściwy organ sądowy państwa
wydania jest zgodnie z art. 12 ust. 2 i 3
właściwy w sprawach wszelkich
późniejszych decyzji, właściwy organ
sądowy państwa wykonania zawiadamia
niezwłocznie właściwy organ sądowy
państwa wydania o:

Poprawka 52
Article 15 ustęp 1 litera (a)

a) ***wszelkich*** naruszeniach warunków
zawieszenia lub obowiązków
wynikających z kary alternatywnej oraz

a) naruszeniach warunków zawieszenia lub
obowiązków ***i poleceń dotyczących trybu
życia stanowiących karę alternatywną;***
oraz

Poprawka 53
Article 15 ustęp 1 litera (b) punkt (i)

i) mogą stanowić podstawę zmiany
warunków zawieszenia lub ***kary***

i) mogą stanowić podstawę zmiany
warunków zawieszenia lub ***obowiązków***

alternatywnej,

*albo poleceń dotyczących trybu życia
stanowiących karę alternatywną,*

Poprawka 54

Article 15 ustęp 1 litera (b) punkt (ii)

ii) mają znaczenie dla ***nałożenia kary*** w
przypadku kary warunkowej, lub

ii) mają znaczenie dla ***orzekania o karze*** w
przypadku kary warunkowej, lub

Poprawka 55

Article 15 ustęp 1 litera (b) punkt (iii)

iii) mogłyby prowadzić do uchylenia
zawieszenia kary.

iii) mogłyby prowadzić do uchylenia
zawieszenia kary ***i kary warunkowej.***

Poprawka 56

Article 15 ustęp 3

3. Przed podjęciem decyzji o ***nałożeniu kary*** w przypadku kary warunkowej lub o uchyleniu zawieszenia kary, osobie skazanej przysługuje prawo do wysłuchania przez ***sąd. W stosownych przypadkach wymóg ten może zostać spełniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 10 Konwencji z dnia 29 maja 2000 r. o wzajemnej pomocy w sprawach karnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.***

3. Przed podjęciem decyzji o ***orzeczeniu o karze*** w przypadku kary warunkowej lub o uchyleniu zawieszenia kary, osobie skazanej przysługuje prawo do wysłuchania przez ***organ sądowy, aby zagwarantować przestrzeganie podstawowej zasady stanowiącej, że oskarżony musi zostać wysłuchany.***

¹Dz. U. C 197 z 12.7.2000, str. 3.

Poprawka 57

Article 15 ustęp 4 litera (a)

a) zmiany warunków zawieszenia lub ***kary alternatywnej;***

a) zmiany warunków zawieszenia lub ***obowiązków albo poleceń dotyczących trybu życia stanowiących karę alternatywną;***

Poprawka 58
Article 15 ustęp 4 litera (b)

b) uchylenia zawieszenia kary;

b) uchylenia zawieszenia kary *i kary warunkowej*;

Poprawka 59
Article 15 ustęp 4 litera (c)

c) *nałożenia kary* w przypadku kary warunkowej;

c) *orzeczenia o karze* w przypadku kary warunkowej;

Poprawka 60
Article 15 ustęp 4 litera (d)

d) wygaśnięcia *warunków zawieszenia* lub kary alternatywnej.

d) wygaśnięcia *kary zawieszanej, kary warunkowej* lub kary alternatywnej.

Poprawka 61
Article 15 ustęp 4 a (nowy)

4 a. Wszelkie zmiany dotyczące warunków zawieszenia kary lub obowiązków albo poleceń dotyczących trybu życia stanowiących karę alternatywną, dokonywane przez właściwy organ sądowy państwa wydania muszą być dokonywane z należytym uwzględnieniem art. 5. W przypadku zmiany właściwy organ państwa wykonania może skorzystać z możliwości podjęcia nowej decyzji zgodnie z art. 7 ust. 2 lub z art. 9 ust. 1 lit. i).

Poprawka 62
Artykuł 15 ustęp 5

5. W przypadku nałożenia kary lub uchylenia zawieszenia kary właściwy organ sądowy państwa wydania informuje jednocześnie właściwy organ sądowy państwa wykonania o *ewentualnym zamiarze przekazania do państwa*

5. W przypadku nałożenia kary lub uchylenia zawieszenia kary właściwy organ sądowy państwa wydania informuje jednocześnie właściwy organ sądowy państwa wykonania o *ustaniu konieczności nadzorowania warunków*

wykonania:

zawieszenia kary.

Poprawka 63
Article 15 ustęp 5 litera (a)

a) wyroku i zaświadczenia, o którym mowa w decyzji ramowej Rady 2007/.../WSiSW, w celu przejęcia wykonania środka polegającego na pozbawieniu wolności; lub

skreślona

* Dz.U.: proszę wstawić numer decyzji ramowej, o której mowa w punkcie 3 uzasadnienia.

Poprawka 64
Article 15 ustęp 5 litera (b)

b) europejskiego nakazu aresztowania w celu wydania osoby skazanej zgodnie z decyzją ramową Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi.

skreślona

¹ Dz.U. L 190 z 18.7.2002 r., str. 1.

Poprawka 65
Article 15 ustęp 6

6. Jeżeli obowiązek wykonania warunków zawieszenia lub kar alternatywnych wygaś, właściwy organ państwa wykonania zaprzestaje stosowania zarządzonych środków niezwłocznie po uzyskaniu informacji o tym od właściwego organu państwa wydania.

6. Od chwili otrzymania informacji o tym fakcie od właściwego organu państwa wydania zgodnie z ust. 5 właściwy organ państwa wykonania zaprzestaje nadzorowania i wykonywania warunków zawieszenia kary.

Poprawka 66
Artykuł 16 tytuł

Amnestia i ułaskawienie

Amnestia, ułaskawienie i rewizja wyroku

Poprawka 67
Artykuł 16 ustęp 1 a (nowy)

Jedynie państwo wydania może podjąć decyzję dotyczącą wniosków o rewizję wyroków nakładających kary z zawieszeniem, kary warunkowe i kary alternatywne, których nadzorowanie i wykonanie wynika z zakresu stosowania niniejszej decyzji ramowej.

Poprawka 68
Artykuł 17

Jeżeli osoba skazana opuszcza państwo wykonania, ***przenosząc swoje zgodne z prawem stałe miejsce pobytu do innego państwa członkowskiego***, właściwy organ sądowy państwa wykonania przekazuje właściwemu organowi sądowemu państwa wydania właściwość w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z ***kar alternatywnych*** oraz w zakresie wszystkich dalszych decyzji dotyczących wykonania wyroku.

Jeżeli osoba skazana opuszcza państwo wykonania ***lub przestaje mieć zgodne z prawem stałe miejsce pobytu w państwie wykonania***, właściwy organ sądowy państwa wykonania przekazuje właściwemu organowi sądowemu państwa wydania właściwość w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem warunków zawieszenia i obowiązków ***albo poleceń dotyczących trybu życia stanowiących karę alternatywną***, oraz w zakresie wszystkich dalszych decyzji dotyczących wykonania wyroku ***lub, w stosownym przypadku, decyzji o zwolnieniu warunkowym.***

Uzasadnienie

Państwo wykonania przestaje nadzorować osobę skazaną, czego skutkiem jest przekazanie kompetencji w zakresie nadzorowania państwu wydania. Przekazanie rozumiane jest jako „obowiązek”, a nie jako „uprawnienie”.

Poprawka 69
Artykuł 17 ustęp 1 a (nowy)

1 a. Należy także dokonać przekazania uprawnień, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy państwo wydania wnioskuje o to do właściwego organu sądowego państwa wykonania w związku z rozpoczęciem nowego postępowania

*karnego przeciwko danej osobie w
państwie wydania.*

UZASADNIENIE

1. Unia Europejska już jakiś czas temu przestała być jedynie wspólnym obszarem gospodarczym, lecz zaczęła również przyjmować wspólne wartości. Podąża ona w kierunku stworzenia wspólnoty politycznej dążącej do osiągnięcia światłego ideału najwyższej godności człowieka oraz stopniowo wprowadza podział władzy politycznej między państwami członkowskimi, współpracę międzyinstytucjonalną i kosmopolityczny, a jednocześnie stawiający w centrum uwagi narody - system prawny.

Sprawą prawdziwie fascynującą w Unii Europejskiej jest to dążenie do uwzględniania jednostki i do wypracowania systemu prawnego mającego zastosowanie do wszystkich narodów i wszystkich pokoleń.

W obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości swobodnemu przemieszczaniu się osób odpowiada przepływ decyzji sądowych dzięki wzajemnemu uznawaniu, a także dzięki współpracy policyjnej i sądowej. Różne dziedziny prawa (w tym prawo karne) są w coraz większym stopniu uwalniane od „feudalizacji” w poszczególnych państwach członkowskich w celu urzeczywistnienia wspólnego ideału sprawiedliwości dla wszystkich. Unia Europejska stanowi wyjątkowy przykład organizacji politycznej, która nauczyła się łączyć partykularne interesy każdego państwa członkowskiego z moralnymi celami rodzącego się systemu prawnego.

Prawo karne zostało włączone w proces stopniowego dochodzenia do wzajemnej współpracy między państwami członkowskimi UE. Celem niniejszej decyzji ramowej jest *ułatwienie resocjalizacji osoby skazanej, zapewnienie lepszej ochrony ofiarom i wszystkim obywatelom oraz ułatwienie wykonania stosownych kar z zawieszeniem, kar alternatywnych i kar warunkowych w przypadku przestępców skazanych w państwie innym niż kraj ich stałego pobytu*. Znaczenie niniejszej inicjatywy polega przede wszystkim na tym, że zachęca ona organy sądowe państw członkowskich do włączenia do prawa karnego sankcji innych niż kara pozbawienia wolności. Wszyscy mamy świadomość, że jeśli program polityczny nie proponuje warunków do ustanowienia kar alternatywnych, sędziowie nie są skłonni to ich stosowania. Ułatwienia w stosowaniu kar alternatywnych służą propagowaniu humanitarnego podejścia do prawa karnego i wyroków, a co za tym idzie promocji prawa europejskiego w ogóle. Podejście takie eliminuje błędne przekonanie przeciwstawiające prawo osoby skazanej do społecznej reintegracji interesom społeczeństwa wynikającym z takiej reintegracji. W istocie nie występuje tutaj sprzeczność. Status osób skazanych stanowi wręcz barometr umożliwiający ocenę stopnia ucywilizowania i jakości systemu wymiaru sprawiedliwości każdej wspólnoty politycznej. Propagowanie stosowania kar z zawieszeniem wyroku jako alternatywy dla kar pozbawienia wolności stanowi cel, który należy jak najszybciej osiągnąć w dziedzinie prawa karnego UE. Polityka europejska musi zmierzać do ustanowienia łącznika między prawem karnym a kulturą praw we wszystkich wymiarach: w odniesieniu do ustalania i wykonywania wyroków oraz ogólnych związków między osobami skazanymi a społeczeństwem.

2. Czasami skuteczność wzajemnego uznawania jest ograniczana przez to, że przepisy karne państw członkowskich znajdują się jeszcze we wstępnej fazie harmonizacji. Niniejsza decyzja ramowa dostarcza przykładów ilustrujących tę sytuację. Proces współpracy w zakresie

nadzoru i wykonywania kar alternatywnych byłby o wiele prostszy i bardziej skuteczny (a także znacznie mniej problematyczny), gdyby państwa członkowskie przyjęły takie same rodzaje orzeczeń lub gdyby posiadały podobne struktury sądownictwa, albo gdyby ich prawo karne materialne i prawo karne procesowe były w większym stopniu zgodne [zob. problem dostosowania „różnych środków” lub „chwiejności jurysdykcji”, jeśli uchylone zostaje zawieszenie wykonania kary lub kara jest nakładana w przypadku kary warunkowej].

Konieczność postępującej harmonizacji przepisów prawa karnego materialnego państw członkowskich stanowi podstawowy warunek stworzenia europejskiego obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Ponadto coraz większą harmonizację przepisów karnych państw członkowskich można popierać w oparciu o wspólne wartości, o których mowa w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej: wszak przepisy określające kary za zachowania przestępcze w znacznym stopniu leżą u podstaw tych wartości.

3. W międzyczasie zasady procesowe określone w decyzji ramowej należy ustalić na podstawie aktualnej sytuacji. Dlatego też podjęto decyzję, że ze względu na zgodność z prawem, jasność i pewność prawną podział uprawnień i odpowiedzialności między państwo wydania i państwo wykonania zostanie dokonany w oparciu o zasadę, że państwo korzystające z uprawnienia lub spełniające obowiązek stosuje w tym zakresie własne przepisy (zob. art. 12 ust. 2).

Wraz z powyższym ustaleniem podjęto decyzję przewidującą zasadę nakazującą wysłuchanie oskarżonego w przypadkach dotyczących uchylecia zawieszenia kary lub nałożenia kary warunkowej [zob. art. 14 ust. 2 lit. a (nowa)]. Podobnie za pożyteczne uznano odwołanie do konstytucji państw członkowskich w powiązaniu z odwołaniem do wartości określonych w traktacie (zob. art. 3). Prawa podstawowe stanowią normę, w oparciu o którą kanony praw podstawowych EU i państw członkowskich należy postrzegać jako otwarte i wzajemnie się uzupełniające.

W tym kontekście poszukiwano również rozwiązania kwestii zgody na dokonanie przekazania odpowiedzialności za nadzór i wykonanie (zob. art. 5 ust. 1 lit. a). Możliwość przekazania nie stanowi prawa podstawowego osoby skazanej [właśnie dlatego, że osoba ta posiada już status osoby skazanej, a wyjaśnienia dotyczące terminu i roli są także sprawą legitymacji sądowej]. Stąd przekazanie nie odbywa się za zgodą. Potrzebne jest w tym przypadku ostateczne rozpatrzenie przez sąd, zgodnie z celami decyzji ramowej i przy zapewnieniu osobie skazanej prawa do wysłuchania, ponieważ wysłuchanie ma odgrywać zasadniczą rolę w takim rozpatrzeniu.

Ponadto w celu zapewnienia skuteczności proponuje się zawarcie „zasady dotyczącej wyjątkowego charakteru odmowy” przez państwo wykonania (zob. art. 12 ust. 3).

Podjęto również decyzję o włączeniu definicji pojęcia „zgodne z prawem stałe miejsce pobytu”, odpowiadającej definicji zawartej w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości [zob. art. 2 lit. ga (nowa)].

Jak już zauważono wcześniej, opinia zawiera kompleksowe wyjaśnienie definicji i podziału uprawnień i obowiązków między państwo wydania i państwo wykonania. Jasność leży u podstaw pewności prawnej i zgodności z prawem - wartości zasadniczych w prawie karnym.

Z tego powodu odrzucono możliwość dostosowania środków pod względem ich charakteru przez państwo wykonania (*zob. art. 7 ust. 2*). Jedynie dostosowanie pod względem czasu trwania i ewentualnie sposobu wykonania jest zgodne z typizacją wymaganą przez zasadę ścisłego przestrzegania prawa w prawie karnym.

4. Na koniec należy podkreślić, że inicjatywa francusko-niemiecka dotycząca niniejszej decyzji ramowej stanowi bardzo pozytywny sygnał w ramach europejskiego obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Pokazuje, że wymiar europejski należy obecnie pojmować w świetle idei intensywnej politycznej i prawnej integracji UE. Pokazuje również, jak humanizacja prawa karnego przenika do europejskiego systemu prawnego: systemu prawnego opartego na podstawowej wartości ludzkości, gdzie każda jednostka, nawet osoba skazana, traktowana jest jako cel sam w sobie, jako unikalna i неповtarzalna istota.

PROCEDURA

Tytuł	Uznawanie i nadzorowanie wykonywania kar z zawieszeniem wykonania, kar alternatywnych i kar warunkowych
Odsyłacze	06480/2007 - C6-0129/2007 - 2007/0807(CNS)
Data konsultacji z PE	11.5.2007
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	LIBE 24.5.2007
Sprawozdawca(y) Data powołania	Maria da Assunção Esteves 21.5.2007
Rozpatrzenie w komisji	5.6.2007 27.6.2007 11.9.2007 3.10.2007
Data przyjęcia	3.10.2007
Wynik głosowania końcowego	+: 26 -: 1 0: 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alexander Alvaro, Philip Bradbourn, Michael Cashman, Jean-Marie Cavada, Carlos Coelho, Fausto Correia, Esther De Lange, Panayiotis Demetriou, Kinga Gál, Roland Gewalt, Jeanine Hennis-Plasschaert, Livia Járóka, Magda Kósáné Kovács, Barbara Kudrycka, Henrik Lax, Kartika Tamara Liotard, Sarah Ludford, Viktória Mohácsi, Martine Roure, Søren Bo Søndergaard, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Ioannis Varvitsiotis
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Inés Ayala Sender, Edit Bauer, Maria da Assunção Esteves, Ona Juknevičienė, Jean Lambert, Antonio Masip Hidalgo, Siiri Oviir, Eva-Britt Svensson